

РЕШЕНИЕ

№ 261

гр. София, 16.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 13 състав, в публично заседание на 10.01.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **8985** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - 178 Административно-процесуалния кодекс.

Образувано е по жалба на адв. Е. И. в качеството ѝ на пълномощник на С. В. И. срещу Заповед за задържане № 3-1222/20.09.2011г., издадена от инсп. К. И. П. – ОР при 02 РУП – СДВР, с която оспорващият е задържан за срок от 24 часа на основание чл. 63, ал. 1, т. 1, вр. чл. 64 от Закона за министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

В жалбата се сочи, че заповедта за задържане е незаконосъобразна, като издадена от некомпетентен орган, в нарушение на административно-производствените правила и материалноправни разпоредби и е налице несъответствие с целта на закона. Според жалбоподателя изобщо не са посочени фактическите и правни основания за издаване на заповедта. Не е посочено откъде се черпят данни относно извършеното престъпление, както и какви са процесуалните способности за събирането на тези данни. Несъответствието с целта на закона се изразява в това, че санкции и пропуснати ползи търпи не този, който е извършил престъпление, а този, за когото има данни за извършено престъпление.

Ответникът – полицейски орган при 02 РУП – СДВР К. П. в съдебното заседание по делото се явява лично и моли жалбата да бъде отхвърлена.

Софийска градска прокуратура не взема становище.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

За времето от 19.00ч. на 09.07.2011г. до 9.30 на 10.07.2011г. в [населено място], [жк], [улица], [жилищен адрес] магазин на [фирма], чрез разрушаване на преграда, здраво

направена за защита на имот – счупен секретен патрон на входна врата и разбити ключалки на ролетна щора и деактивиране на сигнално – охранителна система със служебен код за достъп, неизвестен извършител е отнел 33бр. мобилни апарата, 4 бр. преносими компютри, 1 бр. таблет и 6 бр. фотоапарати, както и сумата от 487лева от владението на В. П. Г., в качеството му на МОЛ, без негово съгласие с намерение противозаконно да ги присвои. Описаното представлява престъпление по чл.195, ал.1, т.3 вр. с чл.194, ал.1 НК – взломна кражба.

В хода на проведените оперативно - издирвателни мероприятия се установява, че едно от лицата, служители във фирмата към момента на кражбата – С. В. И., след като е била активирана алармата в деня преди кражбата е посетил повторно магазина, за да се убеди в активирането ѝ. На 20.09.2011г. с доброволното съгласие на С. И. му е извършено полифизиографско изследване с детектор в ИП – МВР. От резултата от изследването е видно, че И. с голяма степен на вероятност е съпричастен към деянието. Предвид резултата от изследването на 20.09.2011г. ОР – инсп. К. П. е издал оспорваната Заповед за задържане на лице № 3-1222 за срок от 24 часа, в която като основание за задържането е посочено – чл.63, ал.1, т.1. Като фактическо основание в заповедта е вписано: „данни за извършено престъпление по чл.195, ал.1, т.3, вр. чл. 194, ал.1 от НК”, дописано е с химикал: „ЗМ 1815/11г.” Досъдебното производство ЗМ №1815/11 е образувано по случая срещу неизвестен извършител по описа на 02 РУП – СДВР.

Изложените факти съдът приема за установени от писмените доказателства, приложени по делото докладни записки, протокол за личен обиск на лице, извлечение от регистър на задържаните лица на 02 РУП.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното: Оспореният административен акт е връчен на И. незабавно след издаването му – на 20.09.2011г., а жалбата срещу него е депозирана чрез административния орган на 28.09.2011г., поради което е процесуално допустима като подадена в срок и от лице с правен интерес. Разгледана по същество се явява неоснователна поради следните съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът преценява законосъобразността на административния акт на всички основания по чл. 146 от АПК – дали е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Заповед Рег. № 3-1222/20.09.2011г. е издадена от полицейски орган по смисъла на чл. 53, ал.2 вр. чл. 170, ал.2, т.4 от ЗМВР и доколкото съдържа реквизитите по чл. 63 от ППЗМВР съдът намира, че е спазена формата за издаването ѝ. Фактическото основание е изложено от административния орган като данни за извършено престъпление по чл.195, ал.1, т.3, вр. чл. 194, ал.1 от НК .

Чл.63, ал.1, т.1 от ЗМВР оправомощава полицейските органи да задържат лице за което има данни, че е извършило престъпление. Настоящият съдебен състав намира, че към момента на задържането на И. са били налице данни, че той е имал съпричастност към извършената взломна кражба в магазин на „Х. –Тел” – алармената система е била деактивирана със служебен код за достъп, в деня преди кражбата лицето е посетило повторно магазина, потвърждение са и данните от полифизиографското изследване. Липсата на изчерпателно словесно описание на състава на престъплението по чл.195, ал.1, т.3, вр. чл. 194, ал.1 от НК в заповедта не представлява съществено процесуално

нарушение. От една страна задържаният напълно е съзнавал защо е задържан. От друга страна съдът по никакъв начин не е възпрепятстван да провери законосъобразността на задържането въз основа на така посоченото в нея фактическо основание – само като цифрово означение на разпоредбата от НК, за която има данни, че е нарушена.

За да бъде наложена принудителна административна мярка задържане на заподозряно в извършване на престъпление лице е достатъчно наличието на данни, обосноваващи вероятното извършване на дадено престъпление от лицето. Тази мярка се предприема с цел започване на разследване на вероятния извършител на престъплението. Поради това не е необходимо тези данни да са пълни, нито категорично да уличават лицето в извършване на престъпно посегателство. Наличието на досъдебно производство не е пречка за осъществяване на правомощията по чл.63 от ЗМВР, а напротив данните, съдържащи се в ЗМ№1815/11г. по описа на 02 РУП - СДВР обуславят задържането на лицето като евентуален извършител на взломната кражба. В този смисъл неоснователно е твърдението в жалбата, че не е посочено откъде се черпят данни за извършеното престъпление, тъй като номерът на досъдебното производство е изписан изрично в заповедта. Полицейският орган при задържането действа в условията на оперативна самостоятелност и сам преценя дали са налице достатъчно данни за извършено престъпление. Тези данни могат да бъдат от всякакъв характер и не е необходимо да бъдат събрани само с разрешените по НПК доказателствени средства /в случая полифизиографското изследване, за което има информация в докладната записка от 10.10.2011г./. Възможността на органите на МВР да наложат задържане за срок от 24 часа е дейност целяща разкриването на престъпленията, а не е свързана с наличието на вече доказано такова по реда на НПК.

Административният орган е изпълнил доказателствената си задача да установи съществуването на фактическите основания, посочени в акта и спазването на законовите изисквания за издаването му. При приетото от съда за доказано фактическото основание, посочено в оспорения административен акт, същият се явява издаден при правилно приложение на материалния закон, поради което жалбата срещу него подлежи на отхвърляне.

Водим от горното, Административен съд София – град, Първо АО, 13 - ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. В. И. срещу Заповед за задържане № 3-1222/20.09.2011г., издадена от инсп. К. И. П. – ОР при 02 РУП – СДВР, с която е задържан за срок от 24 часа на основание чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

